

Cristians de pobles i comarques: “Ser plurals és estar vius”

Dll, 13/05/2019 per Catalunya Religió

(*Maribel Pou -[MCPCC](#)/Sant Sadurní d'Anoia*) “Posseir conviccions fermes no és pas un obstacle per al diàleg, sinó més aviat una condició necessària per tirar-lo endavant”. Són paraules del teòleg peruà **Gustavo Gutiérrez** que han ressonat aquest diumenge en l'obertura de la 48a Jornada Nacional del Moviment de Cristians de Pobles i Comarques de Catalunya (MCPCC), celebrada al Penedès.

Amb aquesta frase, el president del moviment, **Jaume Dantí**, ha recordat la necessitat de diàleg i ha agraït la preparació de la jornada als grups del Penedès, especialment de Sant Sadurní. Els diferents grups que conformen el moviment s'han reunit en assemblea a la Llar - Rectoria de Sant Sadurní d'Anoia amb el lema ‘Viure en el pluralisme com a cristians.

En l'assemblea s'ha exposat el resum del treball dut a terme durant el curs. Per al grup de Penedès-Anoia ha suposat prendre consciència que “en les reunions dels grups cal que es pugui parlar de tot, exercint en primera persona” aquest viure “en la pluralitat”, així com el convenciment que “els cristians hem d'escoltar molt què passa en el món, com viu la gent, què li fa mal, com es treballa colze a colze per un poble o per un món millor. Perquè ser plurals és estar vius, mirant el món en la mateixa vida”.

Aprendre a conviure amb la diferència

Aquesta mirada també és coincident en el treball de la diòcesi de Tarragona i insisteixen en “l'actitud d'escoltar amb voluntat de no passar”, sinó de “pensar que tothom pot aportar alguna cosa”. I, davant de “punts irreconciliables, cal aprendre a conviure en la diferència”. La pregària, en totes les aportacions ocupa un lloc essencial, sempre “present en les nostres reunions, és una eina per asserenar-nos”.

Lleida reconeix que el tema del curs els “porta a actuar com Jesús”. Han fet referència a l’evangeli de Joan: “A vosaltres us dic amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare” (Jn 15,1). Defensen que “l’amistat possibilita allò que en principi sembla incompatible: conviure amb persones diferents”. Siguin de dretes, d’esquerres, home, dona, amic o enemic. “L’Esperit ens mou per un camí i potser al nostre germà el mobilitza per un altre”. Una realitat que “fa viure en la incertesa” perquè deixa clar que “no tenim tota la veritat; per tant, res d’obligació ni d’imposició de cap mena, sinó estar al costat, acollint... encara que a vegades pot ser dur”.

Tal com afirmen des del Vallès, “que el pluralisme ens enriqueix és una frase tòpica, però el que ens cal és esforçar-nos perquè sigui una experiència”. Per això cal veure com el conflicte “obre una oportunitat, un punt de reflexió i d’autocrítica per poder afavorir i créixer en l’autoconeixement, en el coneixement de l’altre i en el del col·lectiu de manera que facilitin una millor convivència”. En aquest camí i en aquest esforç, “l’emoció i el sentiment també poden ser entrebancs, sobretot quan topem amb persones, amb opcions o amb realitats que considerem que no ens respecten o se’ns imposen, o bé som nosaltres qui ho fem”.

Consideren que una actitud inequívocament cristiana és prendre seriosament les paraules de Jesús quan diu que, amb i en l’Esperit, ‘la nostra alegria ningú no ens la prendrà’. “Alegrem-nos i alegrem la vida dels altres amb comprensió, amb un servei generós i amb un toc de bon humor”, conclouen, mentre Tarragona reivindica unes paraules de Vidal i Barraquer: “Prudència i paciència... que, tanmateix, no deixen de ser germans nostres”.

L’evangeli en el pluralisme

La jornada va convidar la religiosa religiosa del Sagrat Cor **Llum Delàs** i el capellà **Manel Pousa**, més conegut com el pare Manel. ‘Visc l’Evangeli en el pluralisme’ ha sigut el seu testimoni. Ella, sempre disposada “en funció del que se li ha demanat o presentat”; ell des de l’actitud de no saber-se “mai superior a qui t’envolta”. Ambdós treballant per a l’atenció integral de les persones vulnerables. Ambdós des de l’agraïment i l’alegria per tot el rebut.

A Pousa no li significa cap esforç acceptar l’altre. Des de petit ho ha viscut a la família, amb sis germans ateus o agnòstics i uns pares no practicants però que s’estimaven i els estimaven. “És expressió transcendent, la de qui t’estima”. I això fa que, des de la que avui és la seva fundació, però ja abans de ser-ho, atengui infants i joves, i també el món de la presó, “obrint finestres”. També en el diàleg interreligiós, en grups per barris. Li diuen “capellà atípic”, però ell s’hi nega: “Tinc companys que vesteixen clergyman, que no fan servir el meu llenguatge... L’essencial del cristianisme és viure’l”. Llavors, diu, hi ha punts de coincidència.

Llum Delàs, avui des de la Fundació Roure i la Fundació de l’Esperança, contacta diàriament amb “moltes persones diferents, diverses, de procedència, de cultures, de llengües, de valors, d’habilitats”. Viu al Raval des de fa trenta-un anys i els seus interlocutors diaris són els qui formen “la comunitat humana dels carrers, de les botigues, de les entitats diverses”.

Considera que, des d’aquesta perspectiva, “viure les benaurances fins i tot diria que resulta fàcil: ens acompanyem en una vida senzilla i fraterna”. De manera que pot dir que avui ja s’estimen. “Estem amb qui el món no té gaire en compte, sense

el coneixement ni possibilitat de poder ser feliços”. Per a ella, el món empobrit és el pluralisme real.

Després de dialogar entre ells i amb el públic, Llum Delàs fa ressonar des de la convicció les paraules de Sant Pau a 1Co 9, 16-23: “Jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli, perquè és una obligació que m'han imposat”. “M'he fet feble amb els febles per guanyar els febles...”. Tant ella com el pare Manel coincideixen que aquest “guanyar” equival a estimar.

Conflictes i oportunitats del pluralisme

De bon matí, després de la pregària inicial, **Paquita Caballé**, en nom dels grups de Sant Sadurní, havia donat la benvinguda al centenar d'assistents fent referència, també, al tema del curs amb la imatge que Jesús fa d'ell mateix i que el relaciona amb la terra, el cep, l'únic que pot donar vitalitat i força a les sarments en els conflictes i oportunitats que proporciona el pluralisme.

També l'alcalde de Sant Sadurní, **Josep M. Ribas**, s'ha fet present a l'inici de la jornada per adreçar unes paraules de benvinguda i agraïment per haver escollit aquesta vila de 12.800 habitants per a la trobada anual.

Han enviat lletres d'encoratjament i d'adhesió l'abat de Montserrat, **Josep M. Soler**, l'arquebisbe d'Urgell **Joan Enric Vives**, el bisbe emèrit de Girona, **Carles Soler** i els bisbes auxiliars de Barcelona, **Sergi Gordo** i **Antoni Vadell**.

El president Jaume Dantí també ha fet esment del nomenament de **Joan Planellas** com a nou arquebisbe de Tarragona, “home que coneix la nostra terra i la nostra Església”, desitjant-li tot l'encert per acompanyar l'Església de Tarragona” en el marc de l'Església de Catalunya”, com ell mateix va dir en la carta que va adreçar a la seva nova diòcesi després del nomenament. Així mateix, Dantí ha agraït al bisbe **Jaume Pujol** el suport que sempre ha donat al Moviment, exemplificat amb la seva presència, escolta i participació al llarg de tota la jornada sempre que s'ha celebrat a la diòcesi de Tarragona.

També s'ha fet memòria de **Lluís del Val**, de Raimat, i de **Montserrat Roig**, de La Selva del Camp, persones lligades estretament al moviment i traspassades durant aquest curs.

Després de la sessió matinal, s'ha passat al dinar i, seguidament, a la visita del Castell de Subirats. El bisbe de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, ha presidit l'Eucaristia de cloenda que ha tingut lloc a l'església del Castell de Subirats.

En acabar, el Penedès ha traspassat el relleu a la diòcesi de Lleida per a la celebració de la 49a Jornada Nacional, l'any 2020.